

BWV 82
Ich habe genug Dosyć już

Aria B

Ich habe den Heiland, das Hoffen der Frommen, Auf meine begierigen Arme genommen; Ich habe genug! Ich hab ihn erblickt, Mein Glaube hat Jesum ans Herze gedrückt; Nun wünsch ich, noch heute mit Freuden Von hinnen zu scheiden.	Ich habe genug, Dosyć już, Zbawcę mojego, nadzieję wierzących, Na rękach swych wznoszę bojaźliwie drżących Dosyć już! Kiedy Jezusa mojego ujrzałem z wiarą swe serce mu całe oddałem; I pragnę teraz, dziś choćby, z radością Z światem się rozstać i jego marnością.
--	---

Recitativo B

Ich habe genug. Mein Trost ist nur allein, Dass Jesus mein und ich sein eigen möchte sein. Im Glauben halt ich ihn, Da seh ich auch mit Simeon Die Freude jenes Lebens schon. Lasst uns mit diesem Manne ziehn! Ach! möchte mich von meines Leibes Ketten Der Herr erretten; Ach! wäre doch mein Abschied hier, Mit Freuden sagt ich, Welt, zu dir: Ich habe genug.	Dosyć już. Jedyne zostało mi tu pocieszenie, Że Jezus jest mój i mam w nim schronienie. Więc dzierżę Go z wiarą na ramionach swoich, Jak niegdyś Symeon, wraz z nim oglądając Rozkosze, co po śmierci tam na nas czekają. Za nim nam takóŜ podążać przystoi! Ach, gdyby tylko z cielesnej niedoli Pan minie wyzwoli! Ach, bym z tym światem pożegnać się mógl, Z radością wtedy powiedziałbym mu: Dosyć już.
--	---

Aria B

Schlummert ein, ihr matten Augen, Fallet sanft und selig zu! Welt, ich bleibe nicht mehr hier, Hab ich doch kein Teil an dir, Das der Seele könnte taugen. Hier muss ich das Elend bauen, Aber dort, dort werd ich schauen Süßen Friede, stille Ruh.	Zaśnijcie już wreszcie, me oczy zmęczone, Spokojnie i błogo niech zamknę powieki! Nie chcę zostać na tym świecie, Bo nic nie ma tutaj przecie, Co mej duszy przeznaczone. Tum skazany jest na nędzę, Tam zaś, tam mi dana będzie Radość i pokój na wieki.
---	--

Recitativo B

Mein Gott! wenn kömmt das schöne: Nun! Da ich im Friede fahren werde Und in dem Sande kühler Erde Und dort bei dir im Schoße ruhn? Der Abschied ist gemacht, Welt, gute Nacht!	Boże mój! Dnia już nie mogę doczekać się tego Gdy oddać się będę mógl śmierci łagodnej. Ciało me legnie wtedy w ziemi chłodnej, A dusza spocznie u boku Twojego. Żegnać się czas, Świecie, nie zatrzymuj nas!
---	--

Aria B

Ich freue mich auf meinen Tod, Ach, hätt er sich schon eingefunden. Da entkomm ich aller Not, Die mich noch auf der Welt gebunden.	Śmierć jest nadzieją mojej radości, Ach, gdyby przyszła wreszcie już! Ona wyzwoli mnie od nikczemności Światowych knozań i ziemskich burz.
---	---

Tłum. Paweł Piszczatowski